

KAKTUS

Kaktus, časopis 9. A

OBSAH

2. Co nevíme o paní učitelce Kyselové?
3. Obrázek Josefa Lady
- 4-5. Co je to korfbal a jak se hraje?
6. Uvaříte stejně dobré noky se zelím jako Barča a Verča ?
7. Zajímavá cesta
8. Vražda
9. Ankety mezi žáky 9. A
10. Sudoku
11. Chcete se zahřát šálkem dobrého čaje? Tady je návod, jak si ho připravit.
12. Sníš stejné množství jídla jako Dwayne Johnson?
13. Něco málo z charakteristiky Blanky Malé
14. Virus
15. Pořekadla, přísloví a rčení pro každý den

Rozhovor se Simonou Bukovou Kyselovou

KDO JE SIMONA BUKOVÁ KYSELOVÁ?

Je učitelka na Základní škole Bohumínská.
Učí fyziku, chemii a naši třídu i anglický jazyk.
Simona je naše třídní učitelka už čtvrtým rokem.

JAK DLOUHO UČÍTE NA TÉTO ŠKOLE?

Na této škole učím čtyři roky.

JAK DLOUHO UČÍTE CELKEM?

Celkem učím už třicet let.

NA KTERÉ ŠKOLE SE VÁM LIBÍ/LÍBILO NEJVÍCE?

Na této.

BYL VŽDY VÁŠ SEN STÁT SE UČITELKOU?

Ano, už od mala jsem chtěla být učitelka.

DOVEDETE SI PŘEDSTAVIT, ŽE BYSTE DĚLALA JINÉ

POVOLÁNÍ? POKUD ANO, JAKÉ?

Kdybych nebyla učitelkou, tak bych byla ajiťákem.

MÁTE NEBO JSTE MĚLA NĚJAKÉ DOMÁCÍ ZVÍŘE?

Už nemám, ale měla jsem fenku Týnu vlčáka.

MÁTE DĚTI? JESTLI ANO KOLI?

Ano, mám dva syny, Michaela a Mariána.

JSTE ŠŤASTNÁ?

Ano velmi a myslím si, že by měl být každý.

JAKÝ JE VÁŠ OBLÍBENÝ ŽANR U KNIH?

Mám ráda romány ze současnosti.

JAKOU HUDBU POSLOUCHÁTE NEJRADŠI?

Rock, ale ráda si poslechnu i jiné.

MÁTE RÁDA DETEKTIVKY, JAK FILMY, TAK KNIHY?

Ano, mám.

(Autorkou textu je Sofie Sýkorová)

Obrázek Josefa Lady

O Vánocích jsem se setkal s pohlednicí, která mě zaujala. Byla totiž velice stará. Překvapilo mě, jak pěkně byla namalována. Není divu. Jejím autorem byl totiž Josef Lada, známý ilustrátor a malíř typických obrázků z vesnického prostředí minulého století.

Pohlednice představuje nádhernou zimní vesnickou krajinku s hlavním motivem radovánek malých dětí.

V popředí vidím náves obklopenou zděnými domky s tradiční zvoničkou uprostřed. Dvě děti si stavějí sněhuláka, radují se ze sněhové nadílky. Kousek od nich vpravo i vlevo je pozorují se zájmem dva menší chlapci, s dřevěnými sáňkami.

V druhém plánu obrazu vidím různé zděné vesnické domky se světlými fasádami od světle zelené po růžovou. Domky mají sedlové střechy pokryté vysokou vrstvou sněhu. Připadají mi jako němí svědci dětských radovánek.

Za vesnicí na kopci nás upoutá narůžovělý barokní kostel obklopený šedivou zdí, za níž se patrně skrývá místní hřbitov. Domnívám se tak podle křížů vyčuhujících zpoza zdi. Po stranách kostela uvidíme jen zasněžené štíty odlehlých stavení. Do třetího plánu zasahuje vzrostlý strom svými holými větvemi. Celý kopec pod kostelem je obklopen malými stromky - zřejmě ovocnými. Třetí plán dotváří šedobílá obloha.

Obrázek na mě působí klidným dojmem, jako by měli všichni mnoho času, odpočívali doma u kamen a čekali na jaro, které je toho volného času zbaví. Jen děti nedokázaly sedět u kamen, když venku na návsi je tak krásně.

(Autory popisu uměleckého díla jsou Zdenek Stříbný a Matyáš Vepřek)

25. 2. Reportáž

Veřejnoprávní televize ČT informovala o nálezu těla ve sklepních prostorách Základní školy Bohumínské ve Slezské Ostravě. Zatím není jasné, jestli se jedná o vraždu nebo o přirozené úmrtí. Vše nasvědčuje tomu, že tam tělo leží pět až šest let.

CO JE TO KORFBAL?

Korfbal je jediná míčová kolektivní hra, ve které spolu nastupují společně muži i ženy. Hraje se na hřišti o rozměrech 40 x 20 m, rozděleném na 2 poloviny, kde se dva týmy s 8 hráči (vždy 4 muži a 4 ženy) snaží získat co nejvíce bodů vhašováním míče do obroučky korfbalového koše, který je 3,5m vysoko. Každý koš se počítá jako jeden bod.

Hru vytvořil nizozemský učitel Nico Broekhuysen v roce 1902 pro potřeby koedukovaných hodin tělesné výchovy v Nizozemí. Postupně se hra rozšířila i mimo školní hodiny po celé zemi a do holandských kolonií a Německa. Korfbal se dostal i na program Olympijských her v Amsterdamu v roce 1928 jako ukázkový sport.

Název – korfbal byl odvozen z holandského slova „korf“ označující koš.

PRAVIDLA

VE ZKRATCE

- žádné běhání s míčem
- žádné driblování
- fyzický kontakt hráčů musí být kontrolovaný a nesmí vést k získání výhody
- hráči mohou bránit pouze soupeře stejného pohlaví
- střelba v "bráněné pozici" vede ke ztrátě míče

Hraje se v hale, ale i na trávě, na písku, dokonce i ve vodě. Celkově je v 69 zemích po celém světě.

ZÁKLADNÍ PRINCIPY

Korfbal je míčový sport, hraný rukama na obdélníkovém hřišti.

Dva soupeřící týmy, každý tvořený 4 muži a 4 ženami, se snaží skórovat vstřelením míče do soupeřova koše.

Hlavními charakteristikami hry jsou všestrannost, týmová hra, omezený fyzický kontakt hráčů a rovnost mužů a žen ve hře. Tým osmi lidí se před hrou rozdělí na dvě poloviny, v každé jsou dvě ženy a dva muži.

Obdélníkové hrací pole je rozděleno středovou čarou na dva stejné čtverce.

V obou čtvercích stojí koš v jedné třetině vzdálenosti od zadní čáry k čáře půlící. Jedna polovina týmu plní na začátku hry obrannou roli. Po každých dvou vstřelených koších si hráči role vymění.

JAK JSME SE DOSTALY KE KORFBALU?

Korfbal společně hrajeme od třetí třídy.

Dovedla nás k tomu naše bývalá třídní učitelka Jana Vaněčková, která nás učila základy korfbalu. Po čase jsme byly vybrány do školních kol korfbalového turnaje, kde jsme hrály proti ostatním školám z Ostravy. Ze začátku jsme tomu nevěnovaly tolik času, ale tím, že jsme vyhrávaly většinu zápasů, tak nás přijali do korfbalového klubu TJ Sokol Koblův. Od té doby se korfbalu věnujeme intenzivněji. Začalo to tím, že jsme měly tréninky dvakrát týdně a hrály na malé koše. Čím starší jsme byly, tím jsme získávaly více zkušeností. Začaly jsme jezdit na sportovní utkání proti ostatním týmům. Jezdíme po celé České republice například do Kolína, Znojma, Brna, Kutné Hory, Nitra.... Ne vždycky se nám podaří vyhrát, ale vždy se posuneme dál. Podařilo se nám mít dobrý kolektiv, což si myslíme, že patří mezi nejdůležitější části korfbalu. Díky tomu můžeme společně komunikovat a vytvářet dobré taktiky. O prázdninách máme různé příměstské tábory a kempy, na kterých se hodně sblížíme. Trenéry máme celkem mladé, čili si s nimi dobře rozumíme. Za nás bychom korfbal rozhodně doporučily, i když nepatří mezi známé sporty, myslíme si, že se o něm bude časem hodně mluvit.

(Autorkami výkladu a vypravování jsou Ester Michálková, Ema Sakalíková a Bára Mamulová)

Koroner oficiálně potvrdil, že se jedná o vraždu.

Zavražděný je muž ve věku od 14 do 16 let. Chlapec byl probodnut zatím nspecifikovaným předmětem.

Recept na noky se zelím

Suroviny:

- 400 g kysané zelí
- 200 g uzená slanina
- 250 g polohrubá mouka
- sůl, pepř
- olej
- cibule
- 2 vejce

Postup:

Na výrobu noků budeme potřebovat misku, ve které rozšleháme 2 vejce, přidáme trochu vody a hrubou nebo polohrubou mouku.

Vyšleháme jemně vidličkou polotuhou hmotu, poté dáme vařit osolenou vodu a přes struhadlo nebo sítko vytváříme z hmoty noky.

Vaříme cca 3-5 minut. Po vyndání z hrnce noky přecedíme přes sítko a propláchneme studenou vodou. Řádně musí okapat.

Do dalšího hrnce dáme olej, 2 velké najemno nakrájené cibule osmažíme dozlatova, přidáme nakrájenou anglickou slaninu (cca 300 g-500 g), tu společně s cibulkou orestujeme.

Musíme dát pozor, aby se nespálila.

Po orestování vypneme sporák a odstavíme hrnec.

Do hrnce přidáme noky a kysané zelí. Vše smícháme a přidáme trochu soli a pepře, poté můžeme podávat.

(Autorkami popisu pracovního postupu jsou Veronika Terelmesová a Barbora Mirochová)

Zajímavá cesta

Byla to vskutku zajímavá cesta, tedy každá cesta je zajímavá, ale tato se něčím lišila. Na začátku se to zdálo v pohodě, byl jsem i s bratrem vysazen na nádraží ve Svinově. To není nic zvláštního, ze Svinovského nádraží odjíždí spousta lidí, ale zatím co je čeká Praha nebo Brno, cílem nás, sedmi ostravských a jednoho orlovského judisty v doprovodu dvou trenérů, čekalo severofrancouzské město Rouen.

Pozitivum bylo v tom, že trenér změnil původní plán a místo rychlíku Českých drah zvolil rychlík společnosti Leo expres, netrpím žádnou přehnanou skepsí vůči našemu národnímu dopravci, nicméně je někdy dobré dorazit na dané místo včas. Cesta z Ostravy do Prahy byla jako vždy jednotvárná záležitost, spojená s rychlým občerstvením v podobě suší a hraním karet. Nikolas z Orlové rozbil stolec, někteří lidé jsou prostě nešikovní... Po příjezdu do Prahy nás čekala cesta z Hlavního nádraží na Letiště Václava Havla. Pražáci se na nás nedívají příjemně, možná kvůli modrobílým mikinám ozdobených nápisem 1. JC Baník Ostrava, které je snadné splést si s oděvy fanoušků fotbalového Baníku. Nebo možná proto, že nám vyslovit jednu větu, netrvá půl dne. Hmm, získali jsme u kolemjdoucích status nepřátel. No jo, my z uhelného regionu u polských hranic jsme to nikdy neměli s obyvateli hlavního města jednoduché.

Rád bych o naší cestě autobusem Prahou řekl jen to nejlepší, ale místní doprava má na tu ostravskou co dohánět. Na letišti to vypadlo tak, jako to na letišti vypadá vždycky, všude se tlačí spousta lidí, všude zní spousta nesrozumitelných pokřiků a všude stojí spousta příslušníků policie, kteří v mezikasí pátrání po teroristech vyhazují ven bezdomovce, kteří se nechají zlákat vytopenou letištní halou, přece jen venku značně fučí vítr.

Po poslání kufrů do zavazadlového prostoru se stavíme do nekonečné řady na odbavování. Poté, co pošlu krabici obsahující všechny kovové předměty, které mám u sebe, včetně tkaniček a pásku, což velmi nepříjemně můj pohyb, po páse, vydávám se neohroženě vstříc houkajícímu detektoru kovu a nevrlému pracovníkovi letištní bezpečnosti, mluvícímu s tak výrazným pražským přízvukem, že to Ostravákovi až trhá ucho. Konečně nastupujeme do letadla, jako člověk, který má s letadlem už nějaké zkušenosti dostávám od trenéra za úkol uklidňovat lidi, kteří ještě nikdy neletěli. Nejhorší je jako obvykle Nikolas, jeho poplašné volání o pádu ještě před startem se přidává k mnoha faktorům, které mě přinutí usnout okamžitě po odlepení letadla od české země.

Znovu se kola letadla dotknou povrchu planety až na letišti Charlese de Gaulla. Po vymotání se z letiště a převzetí zavazadel se dostaneme na parkoviště, kde nás s vozidlem, které bych popsal jako dodávka lomeno minibus, čekají trenéři ze spřáteleného klubu JC de Geande Rouen. Po pozdravení se hned setkáváme s vtipkováním o tom, že máme štěstí a přilétáme do Paříže ve čtvrtek, nikoli v pátek, kdy ji obléhají tzv. žluté vesty. To, co je pro pařížské obyvatele velký problém, je holt pro jejich normandské spoluobčany důvod k vtipkování. Trochu mi to připomíná vztah Pražáků a Ostraváků, konec konců, sever je sever.

Nezbývá než nasednout a vydat se na jízdu Francií. Po několika hodinách jízdy konečně stojíme na půdě, přes kterou se spojenecká vojska vydala osvobodit Evropu od nacismu, jsme v Normandii.

(Autorem fejetonu je Michal Caletka)

28.2. Reportáž

Policie určila totožnost zavražděného. Je jím Ernest Garrigue, chlapec se ztratil na kameneckém sídlišti roku 2015. Případ nebyl nikdy uzavřen. A Ernest byl před rokem a půl prohlášen za mrtvého.

Vražda

Jednoho mrazivého dne jsem se vydala do lesa. Jen tak se projít po dlouhé cestě lesem, ale stále jsem v blízkosti cítila přítomnost někoho jiného. Měla jsem pocit, že mě někdo sleduje, až mi přeběhl mráz po zádech. Šla jsem dál, zkoušela jsem to nevnímat. Najednou jsem slyšela křupnutí, otočila jsem se a vzápětí jsem viděla za sebou černou bytost. Začala jsem utíkat pryč, ale nestačilo to, protože mě ten někdo dohnal. Popadl mě za rameno a chtěl mi ukrást kabelku, ale nepovedlo se mu to, tak mě povalil na zem a bodl mě nožem do hrudi. Ležela jsem, nikdo kolem mě v blízkosti nebyl, krvácela jsem pomalu... Jak to dopadlo?

(Autorkami vypravování jsou Natálie Kubeková a Veronika Lukáčová)

2. 3. Reportáž

Policie v souvislosti s vraždou zatkla žáka 9. ročníku Michala Caletku, který se v inkriminovanou dobu pohyboval v prostorách sklepa a je tak hlavním podezřelým.

Ankety mezi žáky 9. A

Nejoblíbenější značky oblečení?

Nike 13

Adidas 6

Puma, Dior, Vans 1

Který je tvůj nejoblíbenější filmový žánr?

Akční filmy 14

Komedie 6

Romantické filmy 4

Jaký je tvůj nejoblíbenější fast food?

McDonald's 11

KFC 5

Kebab 2

Subway a Bageterie boulevard 3

Jaký je tvůj oblíbený sport?

Basketbal 6

Fotbal 5

Korfbal 4

Judo 3

Hokej 2

Volejbal 1

(Ankety připravili Jan Burda a Roland Müller)

3. 3. Reportáž

Michal Caletka byl propuštěn a policie zatkla učitelku Soňu Fajkusovou.

Hlavolam sudoku. Jak se vlastně hraje?

Hlavolam sudoku se hraje v mřížce o rozměrech 9x9.

Do prázdných políček luštitel doplňuje čísla 1-9.

Cílem hry je vyplnit všechna prázdná políčka podle pravidel

V co nejkratším čase. Pravidla sudoku jsou taková, že se číslo musí nacházet právě jedenkrát ve **sloupci**, **řádku** a **čtverci 3x3**.

(Sudoku připravil Jakub Cabada)

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

3. 3. Reportáž

Soňu Fajkusovou nyní vyslýchá policie a podle zdroje blízkého policejnímu vyšetřovateli, odmítá vypovídat.

Chcete se zahřát šálkem dobrého čaje? Tady je návod, jak si ho připravit.

► Budeme potřebovat: ► hrnek

► lžičku

► konvici na vodu

► vodu

► čaj

► cukr

► a jako bonus med nebo citron

► Postup:

Možná je pro některé naprosto zbytečné popisovat vaření čaje, najdou se i tací, kterým by tento návod mohl pomoci či si osvěží skvělý recept na čaj pro tmavé a studené noci. Nebo si chcete třeba svůj oblíbený čaj vychutnat jen tak.

V prvé řadě potřebujete být v kuchyni, či kdekoli jinde, kde máte vařič nebo něco jiného, co zahřeje vodu do bodu varu. Vezmete rychlovarnou konvici a napustíte do ní vodu od oka, podle toho, jak velký hrnek máte, položíte ji na desku od konvice a zapnete ji. Při čekání, než se voda uvaří, si můžete přečíst nějakou další stránku v časopise, nebo si raději nachystejte hrnek. Může být jakýkoliv, jen dávejte pozor na skleněné a ujistěte se, že vydrží vařící vodu. Vytáhněte si samotnou krabičku s čajem, který vám chutná nebo který chcete vyzkoušet. Následně položte pytlík s čajem do hrnku a čekejte na vodu, až začne vařit. Pak opatrně uchopte konvici a nalijte vodu do hrnku asi centimetr pod okraj. Vyčkáte, než se vylouhuje čaj (na krabičce od čaje je napsané, jak dlouho se má louhovat). Poté opatrně vyjmete pomocí lžičky mokrý sáček z čaje, pokud není moc horký, tak vymáčknete nasátou vodu zpět do hrnku a sáček vyhodíte do koše. Po cestě zpět k hrnku přiberete cukr, který nasypete do hrnku dle chuti. Někdo raději dosladí medem, někteří lidé nesladí vůbec, někdo přidává citron. Máte hotovo.

Teď už si jen hrnek s čajem pomalu odnesete k místu, kde si ho budete náležitě vychutnávat.

Přeji dobrou chuť.

(Autorkou popisu pracovního postupu je Bára Matoušová)

4. 3. Reportáž

Paní Fajkusová byla propuštěna kvůli nedostatku důkazů.

Soňa Fajkusová však byla následujícího dne znovu zatčena. Policie ji chytla při pokusu odcizit žeberní kosti z přírodopisné učebny. Později se ukázalo, že kost je vražedná zbraň.

Co všechno sní Dwayne Johnson?

Dwayne Johnson, kterého známe pod přezdívkou "The Rock", je velmi známý herec a wrestler. Narodil se 2. 5. 1972 v Haywardu v Kalifornii, tudíž je mu právě 48 let.

Na univerzitě v Miami potkal svoji první manželku Danny Garcii, se kterou se 3. 5. 1997 oženil. Společně spolu mají dceru Simone Alexandru (14. 5. 2001). Manželství vydrželo až do 1. 6. 2007, kdy se v dobrém rozvedli. V roce 2019, se zasnoubil s Lauren Hashian a spolu mají 2 dcery.

Johnson je považován za jednoho z nejlepších wrestlerů historie. Získal, svůj IC Title a stal se nejmladším šampiónem organizace WWE.

První role ve filmu Král Škorpión, mu vynesla 5,5 milionů dolarů, což je nejvíce peněz, které kdy nějaký herec, za svoji první roli získal.

Nejznámější 4 filmy, ve kterých hrál, jsou: Rychle a zběsile 8, Jumanji, Pobřežní hlídka a Mrakodrap.

Dwayne a jeho jídelníček: „Většinou jím 6x – 7x denně. Je to o tom, přijmout dostatek bílkovin na podporu růstu svalové hmoty – vše je přitom přesně odměřeno tak, abych dosáhl svého cíle. Velké množství bílkovin, komplexní sacharidy a zelenina, to je základ. Strava je zkrátka tak důležitá, že to ani nelze dostatečně zdůraznit.“

Dwaynův jídelníček se většinou skládá z těchto jídel:

1. jídlo: 280 g rybích filetů, 4 bílky, 140 g ovesných vloček
2. jídlo: 225 g kuřecího masa, 150 g rýže (gramáž v neuvařeném stavu), 150 g brokolice
3. jídlo: 230 g platýse, 150 g rýže, 130 g chřestu
4. jídlo: 225 g kuřecího masa, 150 g rýže (gramáž v neuvařeném stavu), 150 g brokolice
5. jídlo: 230 g platýse, 120 g rýže, 130 g chřestu
6. jídlo: 280 g rybích filet, 250 g pečených brambor se salátem
7. jídlo: 30 g kaseinového proteinu, 10 bílků míchaných s cibulí, paprikou a houbami

Tohoto herce jsem si vybrala, protože se mi líbí jako člověk vzhledem, chováním a hereckými zkušenostmi.

(Autorkou textu je Aneta Biedermanová)

6. 3. Reportáž

Soňa Fajkusová se přiznala. Jako důvod vraždy uvedla hádku s Ernestem, při které ho v záchvatu vzteku probodla žeberní kostí.

Něco málo z charakteristiky Blanky Malé

Na charakteristiku jsme si vybrali paní učitelku Blanku Malou, která vyučuje český jazyk, německý jazyk a na škole také vykonává funkci výchovného poradce.

Má polodlouhé černé vlasy, hnědé oči a často nosí košile v námořnickém stylu.

Je velmi milá, rozumná a vtipná. Pokaždé, když k nám vejde do třídy, nastane dobrá atmosféra. Musíme uznat, že hodiny s ní stojí za to. Umí nás všechny rozesmát, ale i překvapit. Občas nás vezme za odměnu do knihovny, jindy nám dá nečekaný test. I když jí to někdy neděláme jednoduché, má s námi pevné nervy. Víme o ní, že ráda pije kávu nebo čaj a k svačině si dopřává jablko.

Jste ta nejlepší učitelka a máme vás rádi.

(Autory textu jsou Maxmilián Martiška a Filip Šupík)

20. 3. Reportáž

Paní Fajkusová byla odsouzena za vraždu třetího stupně a za maření vyšetřování.

Virus

Chtěl bych psát o jednom tématu, které se v poslední době nejvíce opakuje, a to je coronavirus. Tento virus ovlivnil prakticky celou společnost. Ať už jde o učitele a žáky řešící vyučování přes internet, nebo jen o dospělé lidi, kteří se nemohou dostat hromadnou dopravou do zaměstnání a zpět. Většina lidí ohledně tohoto tématu začala šílet a začala vykupovat některé potraviny a zdravotnické potřeby. Vše díky médiím. Když si chce člověk nepodléhající panice koupit běžné potraviny, tak není skoro schopen získat čerstvé pečivo, ovoce nebo zeleninu. A to se nejedná o zboží trvanlivé.

Zjednodušeně – v našich médiích se všude hovořilo o tom, jak nebudou k dostání základní potraviny, jak ovoce a zelenina doplní chybějící vitamíny a podpoří imunitu, a tím pádem všichni začali brát obchody útokem. Já jsem v této situaci pochopil, že pro sledovanost jsou média schopna udělat prakticky cokoli. Z této věci si rozhodně ponaučení odnesu.

Jak už jsem zmínil, učitelé a žáci nemají tuto situaci vůbec lehkou. Žáci se musí učit na počítačích a spojit se s učiteli přes internet. Pro mě to menší problém je, ale jsem rád, že nikam nemusím chodit a je to i větší pohoda, organizuji si čas po svém. Problém však nastane ve chvíli, kdy začneme probírat novou látku. Když se učím něco nového, potřebuji to mít vysvětlené a popřípadě vznést dotaz, když něčemu nerozumím. Tomu se v životě nevyrovná fyzická přítomnost ve škole. Na druhou stranu si můžu zadané učivo rozvrhnout, tím pádem si můžu udělat přestávku, kdy já chci. Celkově si myslím, že školství dopadlo ještě dobře. Kdo už na tom není tak dobře, jsou dospělí lidé, kteří se musí do zaměstnání dopravovat hromadnou dopravou. Městská doprava jezdí minimálně. Tento stav se podle mě řadě z nás nezamlouvá, ale musíme to vydržet už jen z důvodu, že nyní je to naše povinnost. Nyní nám již nic jiného nezbyvá než si zkusit na nějakou dobu žít trochu jinak než doted'.

(Autorem úvahy je Jiří Sobas)

Pořekadla, přísloví a rčení pro každý den

Kam vítr, tam plášť.

Takový člověk nemá svůj vlastní názor a většinou se podřídí druhým.

Tichá voda břehy mele.

Někdy mohou introvertní či nevýrazní lidé svoji energií či svými výsledky překvapit okolí.

Jablko nepadá daleko od stromu.

Děti mají mnohdy podobné vlastnosti jako jejich rodiče.

Každá liška svůj ocas chválí.

O svých blízkých nebo o svém majetku mluvíme hezky a často přehlízíme nedostatky.

Komu není shůry dáno, v apatyce nekoupí.

S talentem se člověk musí narodit, nedá se jej naučit.

Sedávej panenku v koutě, budeš-li hodná, najdou tě.

I nenápadné slečny si nápadníci všimnou a ocení ji.

(Pořekadla, přísloví a rčení vybraly Karolína Nguyenová a Tereza Kotásková)

Reportáž:

Články jsou čistá fikce a slouží k pobavení. Paní učitelka Fajkusová dala laskavý souhlas s užitím svého jména v této reportáži, velmi jí děkujeme a vážíme si toho. My víme, že jste pro každou srandu 😊 (Autory reportáže jsou Petr Caletka a Matyáš Zoubek)

(Fotografie z Lysé hory a Beskyd připravili Matyáš Vepřek a Jakub Binar)